

Sygnatura akt I C 1691/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Urbaniak

Protokolant: Irmina Szawica

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. J. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 80.970 zł (osiemdziesiąt tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

-od kwoty 20.000 zł od dnia 30 lipca 2009 r. do dnia zapłaty,

-od kwoty 60.970 zł od dnia 19 listopada 2009 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 9.666 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego we Wrocławiu) kwotę 642,78 zł tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1691/14

UZASADNIENIE

Powód J. J. (1) domagał się w pozwie zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. kwoty 80.970 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi: od kwoty 20.000 zł od dnia 30.07.2009 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 60.970 zł od dnia 19.11.2009 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania powód podał, że w dniu 29.08.2008 r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawcą wypadku był kierujący pojazdem m-ki S. (...) –J. P., który dojeżdżając do skrzyżowania dróg nr (...) w miejscowości B., na skutek niezachowania szczególnej ostrożności i niezastosowania się do nakazu ustąpienia pierwszeństwa przejazdu wymusił pierwszeństwo przejazdu, przez co doprowadził do zderzenia z poruszającym się prawidłowo drogą krajową nr (...) pojazdem marki M., kierowanym przez powoda. W wyniku zdarzenia powód doznał poważnych i rozległych obrażeń ciała, skutkujących rozstrojem jego zdrowia na okres powyżej siedmiu dni. Sprawca zdarzenia –J. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 14.01.2009 r. (sygn. akt VI K 671/08) uznany został za winnego opisanego wyżej czynu i skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący dwa lata. Bezpośrednio po zdarzeniu, powód został przewieziony na Szpitalny Oddział Ratunkowy Szpitala (...). A. w Z.. Przy przyjęciu wykonano zdjęcie rtg kręgosłupa i lewej stopy, które co prawda nie wykazały złamań, niemniej jednak na ich podstawie stwierdzono uraz kręgosłupa szyjnego, a po przeprowadzeniu badania fizykalnego rozpoznano zerwanie ścięgna A. lewego. W wyniku dokonanego rozpoznania zastosowano farmakoterapię ketonalem, kręgosłup szyjny zabezpieczono kołnierzem S., a lewą kończynę

unieruchomiono szyną K.. Po wykonaniu powyższych procedur powód został przewieziony na Oddział (...) Urazowo-Ortopedycznej szpitala w P.. W tej placówce medycznej, po dalszych badaniach rozpoznano u powoda: zerwanie ścięgna A. lewego oraz skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Podczas przyjmowania do szpitala powód uskarżał się na dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego promieniujące do prawej kończyny górnej z jej drętwieniem. W przeprowadzonym badaniu stwierdzono ograniczenie ruchów karku w prawo, ograniczenie ruchów prawej kończyny górnej ku tyłowi i ku górze z obniżeniem czucia. W wyniku dokonanego rozpoznania, w dniu 29.08.2008 r. przeprowadzony został u powoda zabieg operacyjny szycia ścięgna A.. Po przeprowadzonym zabiegu operacyjnym, operowana kończyna powoda została zaopatrzona w opatrunku gipsowym. W trakcie pobytu powoda na oddziale –po przeprowadzonej operacji – podjęto próbę pionizacji powoda; powód poruszał się wówczas o dwóch kulach. W dniu 3.09.2008 r. powód został wypisany ze szpitala. Przy wypisie powodowi zalecono poruszanie się przy pomocy kul łokciowych bez obciążania operowanej kończyny, korzystanie z kołnierza S. przez okres dwóch tygodni oraz zgłoszenie się po dziesięciu dniach celem zdjęcia szwów i założenia opatrunku gipsowego. W związku z doznanymi urazami powód nosił przez okres kilku tygodni kołnierza S.. W tym okresie uskarżał się na bóle głowy, drętwienia rąk, bóle kręgosłupa szyjnego, ból między łopatkami. Miał wówczas poważne problemy w poruszaniu się, utrzymaniu jednej pozycji ciała przez dłuższy czas, nie mógł wykonywać jakichkolwiek czynności wymagających wymuszonej pozycji ciała i wiążących się z wysiłkiem fizycznym. Doznane urazy skutkowały koniecznością sprawowania nad nim kilkugodzinnej opieki przy czynnościach dnia codziennego. Oczywiście w tym czasie powód nie mógł wykonywać swoich obowiązków zawodowych, tj. wykonywać pracy w charakterze lekarza specjalisty z zakresu terapii kręgosłupa, w tym m.in. internistki, psychosomatyki oraz terapii manualnej. Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości oraz sprawności powoda, pomiędzy 12.09.2009 r. a 5.10.2009 r. korzystał on z rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej (...). Przy przyjęciu powód skarżył się na trudności w chodzeniu i ból kończyny dolnej lewej. W wyniku przedmiotowego badania przeprowadzonego w ośrodku rehabilitacyjnym stwierdzono u powoda chód oszczędzający lewą kończynę dolną, pogrubienie lewego ścięgna A., ograniczenie ruchomości lewego stawu skokowego, ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego i lędźwiowo- krzyżowego kręgosłupa oraz dodatni objaw szczytowy. W ramach prowadzonej rehabilitacji stosowano m.in. kinezyterapię i fizykoterapię. Pomimo prowadzonej rehabilitacji nie przyniosła ona jakiegokolwiek poprawy stanu zdrowia. Powód przy wypisywaniu dalej uskarżał się bowiem na ograniczenie funkcji lewej nogi i kręgosłupa szyjnego. Zanim powód został skierowany na rehabilitację – w dniu 15.05.2009 r. – był konsultowany neurologicznie i miał przeprowadzone badania MR kręgosłupa. W badaniu przedmiotowym przeprowadzonym przez neurologa stwierdzono wówczas utykający chód, niemożność stawiania na palcach lewej stopy, ograniczenie bólowe odcinka szyjnego kręgosłupa w prawo, tkliwość w prawym dole nadobojczykowym, objaw B. po prawej stronie, osłabione odruchy głębokie w prawej górnej kończynie, śladowy staw skokowy, zaburzenia czucia o charakterze korzeniowym w kończynie górnej prawej, przeczulicę zewnętrznego brzegu stopy i okolicy lewego stawu skokowego. Badania MR kręgosłupa wykazało powstanie wypuklin. Zgodnie z zaświadczeniem o stanie zdrowia z dnia 23.03.2010 r. stan zdrowia powoda nie uległ poprawie. Próba powrotu do pracy spowodowała przeciążenie dotychczas zdrowej prawej nogi. Kolejne badanie MR kręgosłupa przeprowadzone w dniu 12.08.2010 r. wykazało m.in. uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego z cechami masywnego obrzęku. Okoliczność, że doznany przez powoda uraz był wypadkiem przy pracy skutkowało wydaniem przez (...) orzeczenia w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem. Zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu z dnia 9.06.2010 r., powód na skutek wypadku z dnia 29.08.2008 r. doznał łącznie 25 -procentowego uszczerbku na zdrowiu, na który składa się 15 & -procentowy uszczerbek z tytułu zerwania ścięgna A. i 10 % -procentowy uszczerbek z tytułu odniesionego urazu kręgosłupa. Jak wynika z powołanego orzeczenia, podczas badania stwierdzono u powoda: ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych- bolesność ruchową, prawostronny dodatni objaw szyjno- barkowy, ograniczenie zgięcia grzbietowego stawu skokowego lewego, bliznę pooperacyjną na ścięgnię A., zaniki mięśniowe lewej łydki, lekko utykający chód. Ze względu na opisanie wyżej skutki wypadku, w dniu 29.06.2009 r. powód – za pośrednictwem ówczesnego pełnomocnika – (...) Sp. z o.o.” wystąpił do ubezpieczyciela sprawcy wypadku tj. (...) S.A. ze zgłoszeniem szkody i wezwaniem do przyznania na jego rzecz kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę oraz kwoty 450 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Następnie, pismem z dnia 19.10.2009 r. pełnomocnik powoda rozszerzył żądanie, wnosząc – niezależnie od powyższego –o: przyznanie na rzecz powoda kwoty 2.254 zł tytułem zwrotu dalszych kosztów leczenia, przyznanie na rzecz powoda kwoty 3.817,33

zł tytułem poniesionych przez powoda kosztów na emisję reklam w gazecie, przyznania na rzecz powoda kwoty 106.454,04 zł tytułem utraconych na skutek wypadku zarobków. Uzasadniając żądanie zwrotu kosztów poniesionych na reklamę, pełnomocnik powoda wskazywał, że jeszcze w 2008 r. powód podpisał umowę na całoroczną emisję cyklu ogłoszeń reklamujących działalność kliniki (...) sp. z o.o., w której był zatrudniony jako jedyny lekarz i w której był udziałowcem. Ze względu na skutki wypadku i niemożność wykonywania swoich obowiązków zawodowych reklamowanie działalności kliniki (...) sp. z o.o. w sytuacji niemożności świadczenia przez klinikę i powoda usług było pozbawione jakiegokolwiek uzasadnienia i nie przyniosło z tego tytułu korzyści. Ponadto powód uzasadniał żądanie w zakresie utraconych zarobków powołując się na zawartą umowę o pracę w klinice (...) sp. z o.o. Zgodnie z treścią umowy, z tytułu stosunku zatrudnienia we wskazanej klinice powód miał otrzymywać comiesięczne wynagrodzenie w wysokości 14.000 zł brutto, co w przeliczeniu dawało 9.704,35 zł netto miesięcznie w 2008 r. i 9.821,35 zł w roku 2009. Jak wynika z treści uzasadnienia wezwania do zapłaty, pomimo, że wypadek jakiemu uległ powód uznany został za wypadek przy pracy z tytułu którego powód powinien był otrzymywać 100 % wynagrodzenia, to jednak biorąc pod uwagę, że (...), przy ustalaniu wysokości świadczeń bierze pod uwagę średnie dochody z ostatnich 12 miesięcy sprzed zdarzenia uzasadniającego wypłatę świadczeń, co w przypadku przebywania powoda na urlopie bezpłatnym do końca maja 2008 r. znacząco wpłynęło na obniżenie należnych mu z Zakładu świadczeń. Treść załączonego do pozwu zaświadczenia (...) z dnia 29.07.2009 r. wskazuje, że powód pobierał zasiłek chorobowy w okresie od dnia 29.08.2008 r. do 24.02.2009 r., by następnie od dnia 25.02.2009 r. pobierać świadczenie rehabilitacyjne. Świadczenie rehabilitacyjne zostało przyznane powodowi do dnia 22.10.2009 r. Po tym okresie powód przebywał na urlopie bezpłatnym dla poratowania zdrowia. W okresie pomiędzy 29.08.2008 r. (data wypadku), a 31.07.2009 r. powód z (...) otrzymał tytułem zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego świadczenia w łącznej kwocie 47.534,95 zł. Gdyby w podanym okresie powód mógł świadczyć pracę na rzecz kliniki (...) sp. z o.o., uzyskałby wynagrodzenie netto w wysokości 108.505,05 zł. Wysokość wynagrodzenia, jakie mógłby osiągnąć powód, gdyby nie uległ wypadkowi obliczona została w następujący sposób:

-29.08.2008 r. – 31.08.2008 r.: 313,04 zł wynagrodzenia netto dziennie (miesięczne wynagrodzenie netto wynosiło 9.704,35 zł) x 3 dni = 939,13 zł,

-1.09.2008 r. -31.12.2008 r.: 4 miesiące x 9.704,35 zł miesięcznego wynagrodzenia netto = 38.817,40 zł,

-1.01.2009 r. -31.07.2009 r.: 7 miesięcy x 9.821,35 zł miesięcznego wynagrodzenia netto = 68.749,45 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) SA z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała, że na skutek wypadku drogowego z dnia 29.08.2008 r. doszło u powoda do obrażeń szczegółowo wskazanych przez powoda. Podnosiła jednak, że skutki tego wypadku powinny być w chwili obecnej mniejsze ze względu na przebytą przez powoda skuteczną rehabilitację. W tym względzie zwracała uwagę na fakt, że powód sam jest lekarzem, specjalistą z zakresu terapii kręgosłupa, w tym min. internistki, psychosomatyki oraz terapii manualnej. Przede wszystkim jednak strona pozwana kwestionowała dalsze roszczenia powoda ponad świadczenia ubezpieczeniowe już wypłacone przez pozwanego co do zasady oraz co do wysokości. Na skutek zgłoszonej przez powoda szkody w dniu 23.10.2008 r. strona pozwana przeprowadziła postępowanie wyjaśniające dotyczące skutków urazu kręgosłupa oraz kończyny (ścięgna A.) i wypłaciła powodowi w ramach działalności gwarancyjnej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu kwoty:

- 20.000 zł. tytułem zadośćuczynienia- lekarze pozwanego ocenili u powoda - po urazie kręgosłupa szyjnego- 0,5 % trwałych następstw (1,5 % to zmiany samoistne), po urazie ścięgna A.- poz. 95b- odczyny bólowe- 5 % TU, poz. 161 b- uszkodzenie tkanek miękkich- 5 %.

- 2.704 zł odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów leczenia, mimo ubezpieczenia społecznego.

Pozwana nadal kwestionowała roszczenia powoda o odszkodowanie z tytułu utraty dochodów w wysokości 60.970 zł, podnosząc, że powód nie wykazał, że do niej doszło, ani że ma ona adekwatny związek z działaniem sprawy wypadku. Powód nie przedłożył dokumentacji wskazanej przez pozwanego w celu oceny roszczeń powoda z tego tytułu. Nie wykazał także, że ceny usług przewidziane w umowie ze (...) fur (...) nie zawierają innych dochodów, jak tylko dochody

powoda, który w umowie tej występuje jako prezes spółki z o.o. Nie ma podstaw do przyjęcia, że umowa z niemieckim kontrahentem zawarta w dniu 24.07.2008 r. nie była realizowana przy pomocy innych osób. Ponadto powód nie zdefiniował sposobu obliczenia dochodu netto, nie wskazał o jakie elementy fiskalne czy składkowe został ten dochód pomniejszony.

Nieuzasadnione jest również roszczenie o odsetki zarówno od zadośćuczynienia, jak i odszkodowania. Pierwsze zostało spełnione w terminach ustawowych, drugiego zaś - roszczenia o utracone dochody - powód nie udokumentował w zakresie umożliwiającym pozwanemu wyrażenie stanowiska, zwłaszcza co do wysokości, w związku z czym nie zachodzi opóźnienie w rozumieniu art. 481 kc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.08.2008 r. powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawcą wypadku był kierujący pojazdem m-ki S. (...) - J. P., który dojeżdżając do skrzyżowania dróg nr (...) i (...) w miejscowości B., na skutek niezachowania szczególnej ostrożności i niezastosowania się do nakazu ustąpienia pierwszeństwa przejazdu wymusił pierwszeństwo przejazdu, przez co doprowadził do zderzenia z poruszającym się prawidłowo pojazdem m-ki M., kierowanym przez powoda J. J. (1).

Sprawca zdarzenia - J. P. wyrokiem Sądu Rejonowego Wydział VI Grodzki w Z. z dnia 14.01.2009 r. (sygn. akt: VI K 671/08) uznany został za winnego opisanego wyżej czynu i skazany na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący dwa lata.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego Wydział VI Grodzki w Z. z dnia 14.01.2009 r. (sygn. akt: VI K 671/08) - k. 24)

Po zdarzeniu powód został zaopatrzony w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym ((...)) w Z., gdzie po przebadaniu powoda oraz wykonaniu badań dodatkowych rtg kręgosłupa szyjnego oraz rtg kostki/stopy rozpoznano u niego: "uraz ścięgna A. kończyny dolnej lewej; skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa". Powoda przekazano do dalszego leczenia na Oddział (...) Urazowo-Ortopedycznej szpitala w P., gdzie powód był leczony od 29.08.2008 r. do 3.09.2008r.

W trakcie pobytu w szpitalu w P. w dniu 29.08.2008 r. zostało wykonane u powoda operacyjne zszycie ścięgna A. lewego. W wyniku dokonanego rozpoznania zastosowano farmakoterapię ketonalem, kręgosłup szyjny zabezpieczono kołnierzem S., a lewą kończynę unieruchomiono szyną K..

Dodatkowo, w wyniku dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem jego ruchomości oraz promieniowaniem do kończyny górnej prawej, powód miał wykonane badanie tomografii komputerowej (TK) kręgosłupa szyjnego, w którym wskazano na brak cech dyskopatii szyjnej oraz stwierdzono średniego stopnia zmiany zwyrodnieniowo - wytwórcze krawędzi trzonów, głównie przednich krawędzi trzonów kręgów oraz niewielkie pogłębienie lordozy szyjnej (wygięcie łuku kręgosłupa do przodu). Powód został wypisany do domu z zaleceniami chodzenia o kulach bez obciążania operowanej kończyny i noszenia kołnierza ortopedycznego przez 2 tygodnie.

(dowód: karta informacyjna ze Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w Z. dnia 29.08.2008r.-k. 25-26, karta informacyjna leczenia szpitalnego w P. z dnia 3.09.2008r.- k. 27-28)

W związku z doznanymi urazami powód nosił przez okres kilku tygodni kołnierz S.. W tym okresie uskarżał się na bóle głowy, drętwienia rąk, bóle kręgosłupa szyjnego, ból łopatkowy. Miał wówczas poważne problemy w poruszaniu się, utrzymaniu jednej pozycji przez dłuższy czas, nie mógł wykonywać jakichkolwiek czynności wymagających wymuszonej pozycji ciała i wiążących się z wysiłkiem fizycznym. Doznane urazy skutkowały koniecznością sprawowania nad nim opieki i pomocy przy czynnościach dnia codziennego.

Na skutek utrzymujących się dolegliwości bólowych i ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego z parestezjami kończyn górnych oraz ograniczenia ruchomości stawu skokowego lewego, powód podjął leczenie w poradni (...), prowadził też zabiegi fizykoterapii.

W celu diagnozowania trwających dolegliwości powód wykonał w dniu 15.05.2009 r. badanie rezonansu magnetycznego (MR) kręgosłupa szyjnego w którym stwierdzono: " Na poziomie C2/3 widoczna nieduża pośrodkowo - prawoboczna wypuklina krążka m-k, uciskająca w niedużym stopniu przednią powierzchnię worka oponowego po prawej stronie; na poziomie C3/4, C4/5, C5/6 stwierdza się obecność niedużych, pośrodkowych wypuklin krążków m-k, uciskających nieco worki oponowy; krążek m-k C5/6 jest również (w znacznie większym stopniu) uwypuklony ku przodowi; na poziomie C6/C7 stwierdza się obecność większej, pośrodkowo -prawobocznej wypukliny krążka m-k uciskającej worki oponowy od przodu po prawej stronie; na kręwdziach przednich trzonów kręgów C4-C7 widoczne są nieduże osteofity; trzon kręgu C7 jest nieznacznie, klinowato zniekształcony - obraz może odpowiadać stanowi po przebyłym złamaniu kompresyjnym trzonu; na poziomie C7/T. uwidacznia się nieznaczna, pośrodkowa wypuklina krążka m-k z cechami śladowego ucisku przedniej powierzchni worka oponowego; Rdzeń kręgowy w odcinku szyjnym przedstawia się prawidłowo; Fizjologiczna lordoza kręgosłupa szyjnego jest zachowana".

Pomiędzy 12.09.2009 r., a 5.10.2009 r. powód korzystał z rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej (...) z rozpoznaniem: stan po operacyjnym leczeniu uszkodzenia A. lewego, stan po urazie kręgosłupa szyjnego, wielopoziomowa dyskopatia szyjna.

(dowód: karta informacyjna poradni (...) z dnia 15.05.2009r. - k. 33, wynik badania MR kręgosłupa szyjnego z dnia 15.05.2009r.- k. 34, informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej (...) z dnia 5.10.2009r.k. 29-32, przesłuchanie powoda J. J. (1), e-protokół z dnia 16.02.2016r. 10:05 – 43:38)

Z powodu uczucia niestabilności stawu kolanowego prawego, po dodatkowym urazie powód wykonał 12.08.2010 r. badanie MR tego stawu, w którym stwierdzono częściowe uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego, z cechami masywnego obrzęku, bez cech całkowitego przerwania. Częściowe niewielkie uszkodzenie więzadła pobocznego piszczelowego.

(dowód: wynik badania MR stawu kolanowego z dnia 12.08.2010r. - k.35)

Zgodnie z zaświadczeniem o stanie zdrowia z dnia 23.03.2010 r. stan zdrowia powoda uległ poprawie.

(dowód: zaświadczenie o zakończeniu leczenia z dnia 23.03.2010 r. – k. 36-37)

Okoliczność, że doznany przez powoda uraz był wypadkiem przy pracy, skutkowało wydaniem przez (...) orzeczenia w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem. Zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 9.06.2010 r., powód na skutek wypadku z dnia 29.08.2008 r. powód doznał 25-procentowego uszczerbku na zdrowiu, na który składał się piętnastoprocentowy uszczerbek z tytułu zerwania ścięgna A. i dziesięcioprocentowy uszczerbek z tytułu odniesionego urazu kręgosłupa.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika (...) z dnia 9.06.2010 r. -k. 38)

Powód zgłaszał nadal skargi na szumy uszne, bóle karku i obu barków, ograniczenie zakresu ruchów w obrębie barków, oszczędzający chód, z utykaniem na lewą nogą, zanikiem mięśni podudzia oraz blizną na tylnej stronie dalszej części podudzia lewego (po zabiegu zszycia ścięgna A.).

Przed wypadkiem powód czynnie uprawiał sport. Obecnie ma problemy przy dłuższym chodzeniu. Z powodu nasilania się dolegliwości bólowych kręgosłupa może wykonywać zajęcia zawodowe przez 3-4 godz. dziennie. Próba powrotu do pracy spowodowała przeciążenie dotychczas zdrowej prawej nogi.

(dowód: zeznania świadków A. J. , e-protokół z dnia 31.03.2015r. 02:31- 27:22, zeznania świadka K. R., e-protokół z dnia 31.03.2015r. 27:22- 53:42, zeznania świadka J. J. (2), e-protokół z 31.03.2015r. 53:42- 54:17, przesłuchanie powoda J. J. (1), e-protokół z dnia 16.02.2016r. 10:05 – 43:38)

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim 6 miesięcy, a dodatkowo 8 miesięcy na zasiłku rehabilitacyjnym. Powód pobierał zasiłek chorobowy w okresie od dnia 29.08.2008 r. do dnia 24.02. 2009 r., a następnie od dnia 25.02.2009 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Świadczenie rehabilitacyjne zostało przyznane powodowi do dnia 22.10.2009 r. Po tym okresie powód przebywał na urlopie bezpłatnym dla poratowania zdrowia.

W okresie od 29.08.2008 r. do 31.07.2009r. otrzymał z (...) zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne w łącznej kwocie 47.534,95 zł.

(dowód: zaświadczenie z (...) k. 47)

Powód jest znanym w środowisku lekarzem specjalistą z zakresu terapii kręgosłupa, w tym m. in. internistyki, psychosomatyki oraz terapii manualnej. Jest lekarzem o wysokich aspiracjach i ambicjach w tym zakresie. Powód jest także przedsiębiorcą, którego życie koncentruje się wokół pracy z pacjentami oraz nad innowacyjnymi rozwiązaniami dla pacjentów.

W chwili wypadku miał podpisaną umowę o pracę z kliniką (...) Sp. z o.o., z tytułu której miał otrzymywać comiesięczne wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 14.000 zł brutto miesięcznie.

Pełnił w tej spółce funkcję prezesa spółki, był jedynym zatrudnionym lekarzem.

(dowód: umowa zawarta w dniu 2.01. 2007 r. – k. 49, zeznania świadków A. J. , e-protokół z dnia 31.03.2015r. 02:31-27:22, zeznania świadka K. R., e-protokół z dnia 31.03.2015r. 27:22- 53:42, zeznania świadka J. J. (2), e-protokół z 31.03.2015r. 53:42- 54:17, przesłuchanie powoda J. J. (1), e-protokół z dnia 16.02.2016r. 10:05 – 43:38)

Dodatkowo, w dniu 24.07.2008 r. powód podpisał (reprezentując Kliniki (...) sp. z o.o.) z firmą (...) fur (...) w M. umowę o współpracy, której przedmiotem było prowadzenie przez powoda badań i rehabilitacji pacjentów (...) tur (...) w ośrodkach w Polsce i na terenie Niemiec.

Umowa miała wejść w życie z dniem 1.08.2008 r.

(dowód: umowa o współpracy – k. 48)

Powód przed wypadkiem rozwijał też działalności innowacyjną i patentową był m.in. autorem biurka rehabilitacyjnego. Pracę nad tym projektem powód rozpoczął już w 2005 r. Zwieńczeniem pracy było zgłoszenie wynalazku do Urzędu Patentowego w maju 2008 r. Po zgłoszeniu wniosku do (...) powód podjął działania mające na celu wdrożenie jego projektu do produkcji i rozpowszechnienia jego wynalazku. W tym celu podjął działania promocyjne, opracowywał dokumentację technologiczną oraz opracował metodę sprzedaży. Kolejnym krokiem było założenie firmy (...), która zajmować się miała produkcją i sprzedażą stolika rehabilitacyjnego, konsultacjami dla pacjentów.

(dowód: pełnomocnictwo do występowania przed urzędem patentowym – k. 50, zestaw profilaktyczno rehabilitacyjny- k. 54-55, przesłuchanie powoda J. J. (1), e-protokół z dnia 16.02.2016 r. 10:05 – 43:38)

Po wypadku powód nie mógł wykonywać swoich obowiązków zawodowych tj. wykonywać pracy w charakterze lekarza w klinice (...) Sp. z o.o. Wyłączony był z życia zawodowego nawet na 3-4 lata. W tym czasie ze względu na swój stan zdrowia nie mógł znaleźć odpowiedniego zatrudnienia albowiem świadczyć pracę mógł tylko w ograniczonym zakresie. Wrócił na rynek pracy dopiero w 2012 r. W roku 2012 powód osiągnął dochodów w wysokości 111.388,44zł.

(dowód: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2012 -k. 68-72, informacje o działalności powoda – artykuł- k. 51-53, zeznania świadków A. J. , e-protokół z dnia 31.03.2015r. 02:31- 27:22, zeznania świadka K. R., e-protokół z dnia 31.03.2015r. 27:22- 53:42, zeznania świadka J. J. (2), e-protokół z 31.03.2015r. 53:42- 54:17, przesłuchanie powoda J. J. (1), e-protokół z dnia 16.02.2016r. 10:05 – 43:38)

Ze względu po opisane wyżej skutki wypadku, w dniu 29.06.2009 r. powód wystąpił do ubezpieczyciela sprawcy wypadku tj. (...) S.A. ze zgłoszeniem szkody i wezwaniem do przyznania na jego rzecz kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę oraz kwoty 450 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Następnie, pismem z dnia 19.10.2009 r. pełnomocnik powoda rozszerzył żądanie, wnosząc - niezależnie od powyższego o:

- przyznanie na rzecz powoda kwoty 2.254 zł tytułem zwrotu dalszych kosztów leczenia,
- przyznanie na rzecz powoda kwoty 3.817,33 zł tytułem poniesionych przez powoda kosztów na emisję reklam w gazecie,
- przyznanie na rzecz powoda kwoty 106.454,04 zł tytułem utraconych na skutek wypadku zarobków.

(dowód: pismo z 29.06.2009r. – k. 39-40, pismo z 19.10.2009r.- k. 41-42, akta szkody – k. 90- 168)

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, po zarejestrowaniu szkody, pozwana decyzją z dnia 3.11.2009 r. wypłaciła na rzecz powoda kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę oraz kwotę 2.704 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. W zakresie utraconych przez powoda zarobków strona pozwana wstrzymała się z podjęciem decyzji do czasu dostarczenia przez powoda zwolnień lekarskich oraz do czasu uzyskania opinii doradcy podatkowego.

Nie zgadzając się z powyższą decyzją, w dniu 30.05.2011 r. powód – za pośrednictwem swego pełnomocnika wniósł o weryfikację wysokości przyznanych na rzecz powoda świadczeń przez przyznanie:

- kwoty 45.000 zł tytułem zadośćuczynienia (powód domagał się łącznej kwoty 60.000 zł),
- kwoty 3.817,33 zł tytułem kosztów poniesionych na niewykorzystaną reklamę kliniki (...) sp. z o.o. (powód ponowił w tym zakresie nierozpoznane żądanie zawarte w piśmie z dnia 19.10.2009 r.),
- zaliczkowej kwoty 46.800 zł (8.500 euro) tytułem utraconych korzyści z tytułu niemożności realizacji umowy zawartej w dniu 24.07.2008 r. z firmą (...) fur (...) w M.,
- kwoty 106.465,05 zł tytułem utraconych zarobków (powód ponowił w tym zakresie nierozpoznane żądanie zawarte w piśmie z dnia 19.10.2009 r.).

(dowód: pismo powoda z 30.05.2011r.- k. 43-46, akta szkody – k. 90-168)

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, decyzją (...) S.A. z dnia 11.10.2011 r. przyznano na rzecz powoda dalszą kwotę zadośćuczynienia w wysokości 5.000 zł (powód łącznie otrzymał 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę). (...) SA oceniając w dniu 12.05.2014 r. uszczerbek na zdrowiu u powoda, ocenili go na 10,5 %, - po urazie.

(dowód: opinia kompleksowa lekarza orzecznika (...) z dnia 12.05.2014 r.-k. akta szkody – k. 90-168)

Powód w dalszym ciągu zмага się z dolegliwościami bólowymi kręgosłupa, w dalszym ciągu odczuwa ograniczenie jego ruchomości, najdotkliwsze w obrębie szyi i ramion. Szczególnie uciążliwe dla powoda są jednak następstwa zerwania ścięgna A.. Ruchomość stawu jest u niego poważnie ograniczona, powód utyka na lewą nogę, nie może jej obciążać, wykonywać jakichkolwiek czynności wymagających pełnej ruchomości stawu i obciążających ścięgno A..

Powód nie może czynnie uprawiać sportów, nie może utrzymać jednej pozycji ciała przez dłuższy czas, szybko się męczy, szybciej pojawiają się dolegliwości bólowe. Powód zmuszony został do zasadniczej zmiany trybu życia i stara się prowadzić oszczędny tryb życia.

(dowód: zeznania świadków A. J. , e-protokół z dnia 31.03.2015r. 02:31- 27:22, zeznania świadka K. R., e-protokół z dnia 31.03.2015r. 27:22- 53:42, zeznania świadka J. J. (2), e-protokół z 31.03.2015r. 53:42- 54:17, przesłuchanie powoda J. J. (1), e-protokół z dnia 16.02.2016r. 10:05 – 43:38)

Obecnie u powoda rozpoznaje się uszczerbek na zdrowiu związany z: ograniczeniem ruchomości w zakresie rotacji kręgosłupa odcinka szyjnego po urazie skrętnym; ograniczenie ruchomości i zniekształcenie w stawie skokowym lewym, z upośledzeniem funkcji ruchowej stopy, w następstwie uszkodzenia ścięgna A..

W obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z przedmiotowym wypadkiem wynosi 22 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, w tym z tytułu:

- ograniczenia ruchomości w zakresie rotacji kręgosłupa odcinka szyjnego, po urazie skrętnym (z poz. 89a, stosując par. 8 ust. 3 załącznika do rozporządzenia (...) z roku 2002) - 7% uszczerbku na zdrowiu,

- ograniczenia ruchomości i zniekształcenia w stawie skokowym lewym, z upośledzeniem funkcji ruchowej stopy, w następstwie uszkodzenia ścięgna A. z poz.162 b - 15% uszczerbku na zdrowiu.

Dokonując takiej oceny uszczerbku na zdrowiu u powoda biegli brali pod uwagę obraz kliniczny obrażeń, stopień uszkodzeń narządów oraz trwające do dnia badania przez biegłych skutki urazów.

(dowód: opinia biegłych sądowych lek neurologa A. D. oraz lekarza ortopedy Z. B. – k.202- 211, pisemna opinia uzupełniająca – k. 248-250, ustna opinia uzupełniająca- k.289, e-protokół z dnia 16.02.2016r. , 00:40- 08:38)

Sąd zważył, co następuje:

Powód domagał się w pozwie zapłaty kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 60.970 zł tytułem odszkodowania za szkodę i krzywdę jakich doznał na skutek wypadku komunikacyjnego, któremu uległ w dniu 28.08.2008r. Pozwany (...) SA wniósł o oddalenie powództwa kwestionując swoją odpowiedzialność przede wszystkim co do wysokości dochodzonych przez powoda kwot, w tym zwłaszcza odszkodowania, uznając je za nieudowodnione i zawyżone.

Sąd w całości uwzględnił żądanie w zakresie przyznania powodowi zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł.

W toku postępowania dowodowego powód wykazał w sposób należyty szkodę niemajątkową, jakiej doznał w wyniku naruszenia integralności cielesnej oraz uszczerbku na zdrowiu, które były konsekwencją wypadku z dnia 28.08.2008r. Przyjmując w całości zasadność roszczenia powoda co do kwoty zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze przede wszystkim konsekwencje, jakie wypadek spowodował w dalszym życiu powoda, a także sam rodzaj i rozmiar poniesionego przez powoda uszczerbku, długotrwałość leczenia. Doznane przez powoda obrażenia, pod postacią skręcenia odcinka szyjnego oraz całkowitego uszkodzenia ścięgna A. lewego związane były z 6-cio tygodniowym unieruchomieniem stawu skokowego, a następnie kilkutygodniową rehabilitacją. Obrażenia te powodują trwające do dnia dzisiejszego dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości kręgosłupa, odcinka szyjnego oraz zespoły bólowo-cuciowe, promieniujące do lewej kończyny górnej, a także ograniczenie funkcji stawu skokowego stopy lewej.

Oceniając uszczerbek spowodowany uszkodzeniem stawu skokowego biegli lekarze opierając się na rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. oraz załączniku: „Ocena procentowa stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu" poz. 1974, Dz.U. Nr 234, określili go na 22%. Uszczerbek na zdrowiu powoda związany jest z ograniczeniem ruchomości i zniekształceniem w stawach skokowych wraz z upośledzeniem kręgosłupa szyjnego. Wnioski przedstawione w tej opinii są jasne i wyczerpujące, zgodne z zasadami logiki i wiedzy powszechnej. Sposób motywowania sformułowanych ocen zawartych w opinii, tak zasadniczej jak i uzupełniającej (ustnej oraz pisemnej)

oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków nie budziły wątpliwości Sądu. W opinii uzupełniającej biegli, ustosunkowując się do zarzutów strony pozwanej w sposób przekonywujący uzasadnili podstawy swojej decyzji. Oceniając uszczerbek na zdrowiu powoda z punktu 162 b (a nie jak sugerowała pozwana 163a) wyjaśnili, że dotyczy on właśnie uszkodzeń związanych z ograniczeniem ruchomości i zniekształceniami w stawach skokowych w następstwie wykręceń, zwichnięć, zranień, blizn itp. W zależności od ich stopnia i dolegliwości, ze zniekształceniem, upośledzeniem funkcji ruchowej i statycznej stopy skutkują powstaniem uszczerbku w zakresie od 15 do 25%. Biorąc pod uwagę rodzaj urazu, długość okresu dotychczasowego leczenia oraz funkcje stawu skokowego, a także kończyny dolnej lewej biegli określili uszczerbek z tytułu ograniczenia ruchomości stawu skokowego lewego u powoda na 15% czyli w dolnej granicy zakresu określonego rozporządzeniem.

Oceniając dolegliwości bólowe biegli uwzględnili zarówno objawy podawane przez powoda jak i ujawnione w czasie badania przez biegłych. Ponieważ ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa powoda, w czasie badania przez biegłych, wyniosło 10 stopni przy rotacji w lewo, a zgodnie z punktem J poz. 89a załącznika do rozporządzenia (...) z roku 2002 ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa w zakresie zginania lub rotacji powyżej 20 stopni skutkuje uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 15 %, biegli zastosowali par.8 ust. 3 w/w rozporządzenia i ustalili uszczerbek na zdrowiu powoda w wymiarze 7 %.

Oczywiście stopień ustalonego uszczerbku jest pewną wskazówką co do rozmiarów doznanego urazu, nie jest jednak jedynym kryterium jego oceny. Sąd przy wymiarze stosownego zadośćuczynienia uwzględnił wszelkie dodatkowe okoliczności związane z procesem leczenia powoda i jego skutkami.

Powód doznał w czasie wypadku zerwania ścięgna A. lewego. Uszkodzenie to zostało zaopatrzone operacyjnie, poprzez zespolenie rozerwanych fragmentów ścięgna. Następstwem zabiegu operacyjnego oraz procesu gojenia ścięgna jest jego skrócenie, powodujące ograniczenie mechaniczne zgięcia grzbietowego stopy w stawie skokowym. Poprzez wykonywanie zabiegów rehabilitacyjnych powód usprawnił uszkodzoną kończynę, jednak nie uzyskał powrotu pełnej funkcji stawu skokowego, tj. nie odzyskał całkowitej ruchomości stawu ani nie odbudował masy mięśniowej kończyny. Zaburzenia te upośledzają funkcję ruchową kończyny i biorąc pod uwagę długość dotychczasowego leczenia nie roszą możliwości dalszej znacznej poprawy w czasie przyszłym. Pomimo upływu 7 lat i prowadzenia w tym czasie leczenia oraz rehabilitacji powód nie odzyskał pełnej sprawności, co uzasadnia zakwalifikowanie następstw ocenianego zdarzenia jako wywołujących trwałe uszczerbek na zdrowiu powoda.

W trakcie leczenia powypadkowego powód w 2008r. miał wykonane badania tomografii komputerowej (TK) kręgosłupa szyjnego. W badaniu tym nie stwierdzono cech dyskopatii szyjnej. Z powodu trwania dolegliwości, pomimo stosowanego leczenia, powód w 2009r. miał badanie rezonansu magnetycznego (MR) kręgosłupa szyjnego, w którym u powoda rozpoznano zmiany zwyrodnieniowe kręgów, a także wielopoziomowe wypukliny krążków międzykręgowych. Zmiany te w sposób trwały wpływają na funkcje kręgosłupa powoda, ograniczając jego ruchomość oraz powodując odczuwanie dolegliwości bólowych w czasie wysiłku fizycznego. Biegli, którzy badali powoda, przeprowadzali z nim wywiad oraz przeanalizowali całą dokumentację medyczną stwierdzili, że tego typu zmiany mogły występować przed wypadkiem. Ponieważ jednak powód twierdził, że przed zdarzeniem nie odczuwał dolegliwości bólowych ani ograniczeń ruchomości kręgosłupa szyjnego, a w przedstawionej dokumentacji medycznej brak informacji o wcześniejszym leczeniu o tego typu schorzeń, biegli uznali, że jeżeli zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne występowały przed wypadkiem, to nie miały one do dnia zdarzenia wpływu na funkcje kręgosłupa. Natomiast uraz związany z wypadkiem komunikacyjnym wywołał obserwowane obecnie zespoły bólowe kręgosłupa. Ewentualne zmiany struktur kręgosłupa, stwierdzone przed wypadkiem, mają wpływ na długość trwania dolegliwości urazowych, wydłużając okres niesprawności. Urazy należą do głównych przyczyn powstawania i nasilania się zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii, co może w przyszłości mieć wpływ stan zdrowia powoda.

Również oceniając występujące u powoda ograniczenie ruchomości stawu skokowego oraz upośledzenie funkcji ruchowej stopy, wziąć należy pod uwagę stopień niesprawności powoda, który m. in. spowodował ograniczenie zdolności do długotrwałego wykonywania wysiłków statycznych i dynamicznych, co ma wpływ na zarówno na pracę zawodową powoda, jak i konieczność rezygnacji z niektórych form odpoczynku czynnego (bieganie, gry

zespołowe). Jednocześnie nasilenie dolegliwości wymaga przyjmowania okresowego leków przeciwbólowych oraz stałego uczestniczenia w zajęciach rehabilitacyjnych.

Bezpośrednio po wypadku zdolność do poruszania się, a w związku z tym funkcjonowania w życiu prywatnym i zawodowym powoda była mocno ograniczona, z uwagi na konieczność asekuracji kulami w czasie chodzenia. Powodowało to konieczność korzystania z pomocy osób trzecich przy czynnościach związanych z przemieszczaniem oraz prowadzeniem gospodarstwa domowego. Zaburzenia te miały wpływ na zmniejszenie sprawności, w tym upośledzenie zdolności do wykonywania wysiłków związanych z pracą, wypoczynkiem czy kierowaniem pojazdami. Uszkodzenie układu stawowo-mięśniowego także powoduje zwiększoną wrażliwość na wahania ciśnienia atmosferycznego, pod postacią występowania okresowych dolegliwości bólowych.

Zdaniem biegłych powód w przyszłości będzie wymagał dalszego ograniczenia podejmowania wysiłku fizycznego, a także okresowo, w czasie zaostrzeń objawów, specjalistycznego leczenia i wykonywania zabiegów rehabilitacyjnych czy przyjmowania leków. Powstające w przyszłości ewentualne przeciążenia i zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa oraz stawu skokowego lewego, zależne od trybu życia powoda, chorób ogólnoustrojowych czy wypadków losowych mogą potęgować zaburzenia funkcji kręgosłupa czy też kończyn u powoda. Strach przed kolejnymi uszkodzeniami powoduje, że powód sam powstrzymuje się od wykonywania czynności wysiłkowych. Takie psychiczne nastawienie powoda wpływa niewątpliwie negatywnie na ograniczenie sfery jego ruchowości, a to z kolei przekłada się na wysokości doznanej przez niego szkody niematerialnej.

Nie bez znaczenia dla wysokości uszczerbku niemajątkowego mają też konsekwencje, jakie wypadek spowodował w jego sferze życia prywatnego i zawodowego. Na skutek ograniczenia ruchomości i wyłączenia z aktywności zawodowej ustały lub zostały zawieszony wcześniejsze kontakty zawodowe i środowiskowe. Powód był znanym lekarzem specjalistą z zakresu terapii kręgosłupa, w tym min. internistyki, psychosomatyki oraz terapii manualnej. Rozwijał się zawodowo na kilku płaszczyznach jednocześnie. Przed wypadkiem prowadził klinikę w której był prezesem ale też jedynym lekarzem. Wypadek spowodował, że ta działalność musiała zostać zawieszona. Utracił też możliwość rozwoju kontaktów z firmą niemiecką, z którą podpisał umowę o współpracy tuż przed wypadkiem. Tak samo uległy zawieszeniu plany związane z wprowadzeniem na rynek opatentowanego produktu i rozwojem kolejnej firmy powoda. Jak sam powód wskazywał wypadek spowodował wyłączenie z życia zawodowego nawet na 3-4 lata. Dopiero w 2011 powód powoli wkroczył ponownie na rynek, próbując odbudowywać swoją markę, niemniej jednak zakres pracy który mógł i może obecnie wykonywać jest znacznie ograniczony w porównaniu z tym co robił przed zdarzeniem. Musiał się również przekwalifikować z tzw. „twardego” osteopaty na „miękkiego” Musiał zrezygnować z prowadzenia terapii manualnej zastępując ją innymi nowymi technikami terapii instrumentalnej. Stracił jednakże najlepszy okres na rozwój swojej dotychczasowej działalności w ramach terapii manualnej, nie wspominając o sferze psychicznej związanej z nagłą utratą stabilizacji materialnej, którą sobie powód wczesnej wypracował. Zmuszony był sprzedać nieruchomości, które posiadał i zawiesić prowadzoną działalność. To wszystko wpływa na rozmiar doznanej przez powoda krzywdy, której rekompensaty upatruje w żądanej kwocie zadośćuczynienia.

Zadośćuczynienie orzekane na podstawie art. 445 § 1 k.c. ma charakter całościowy i powinno stanowić swoistą rekompensatę za całą krzywdę doznaną przez osobę poszkodowaną. Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd bierze zatem pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Przede wszystkim ma na uwadze stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, okres trwania leczenia (pobyty w szpitalu, dokonane operacje, rehabilitacja), bolesność zabiegów, wiek powoda, ograniczenie na przyszłość możliwości w życiu osobistym i zawodowym (w tym np. niemożność prowadzenia normalnego życia, w tym zawodowego, uprawiania sportów, utratę kontaktów towarzyskich), trwałość skutków urazu, prognozy na przyszłość, w szczególności możliwość polepszenia lub pogorszenia stanu zdrowia. Biorąc zatem pod uwagę wszelkie powyższe okoliczności, a w szczególności wpływ wypadku na realizację planów zawodowych powoda, nie powinno ulegać wątpliwości, że wypłacona dotychczas przez pozwanego kwota 20.000 zł zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę jest zaniżona co w ocenie Sądu uzasadnia zasądzenie na rzecz powoda dalszej kwoty 20.000 zł. Kwota łączna 40 000 zł zadośćuczynienia, w ocenie Sądu, jest adekwatna w stosunku do rozmiaru cierpień i poczucia krzywdy doznanych przez powoda, uwzględnia

także aktualne stosunki majątkowe i ogólny poziom życia w kraju. Łagodzi w pewien sposób poniesioną przez powoda krzywdę niemajątkową, a zarazem nie stanowi tu źródła wzbogacenia.

Jeśli chodzi o wysokość kwoty odszkodowania którego zasądzenia domagał się powód Sąd również uwzględnił to roszczenie w całości. Powód dochodził wyrównania doznanej przez niego szkody majątkowej w postaci utraconych dochodów.

Z art. 444 k.c. wynika, że w razie rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wyniki z tego powodu koszty. Przewidziane w art. 444 § 1 k.c. odszkodowanie, obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. W judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że poszkodowany może domagać się kompensaty m.in. poniesionych przez poszkodowanego kosztów leczenia, rehabilitacji, zakupu sprzętu rehabilitacyjnego, wydatków związanych z różnymi rodzajami terapii, zakupem lekarstw, utraconych zarobków. Przez utracone korzyści, o których mowa w art. 361 § 2 k.c. należy natomiast rozumieć wszystko to, co weszłoby do majątku poszkodowanego, gdyby zdarzenie wyrządzające szkodę nie nastąpiło. Naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przepis ten uznawany jest za przejaw aprobaty ustawodawcy dla obowiązku pełnego kompensowania szkody majątkowej, obejmuje zmniejszenie aktywów lub zwiększenie pasywów poszkodowanego, a więc rzeczywisty uszczerbek w majątku należącym do niego w chwili zdarzenia, za które odpowiedzialność została przypisana oznaczonemu podmiotowi.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy trzeba wskazać, że powód nie był szeregowym pracownikiem ze stałym wynagrodzeniem, ale wykwalifikowanym specjalistą. Podejmował on wiele aktywności zawodowych jednocześnie na kilku płaszczyznach. Wypadek, którego doznał odbił się w dużym stopniu na jego życiu zawodowym i majątkowym. Poza utratą dochodów z firmy (...) Sp. z o.o. w której był jedynym zatrudnionym lekarzem i jednocześnie prezesem tej spółki, powód zmuszony był zawiesić plany związane z wprowadzeniem opatentowanego produktu na rynek, plany współpracy z firmą niemiecką, rozwoju nowych technik terapii manualnej. Dopiero po 4 latach wkroczył ponownie na rynek pracy próbując odbudować swoją markę. Niemniej jednak powód nie jest w stanie wykonywać pracy w takim zakresie jak mógł to czynić przez wypadkiem. Nie ulega zatem wątpliwości, że w związku z wypadkiem doznał znacznego uszczerbku majątkowego. Żądanie odszkodowania ograniczył jednak tylko do wyrównania dochodów związanych z utratą dochodów z firmy (...) sp. z o.o. w okresie od wypadku do 31.07.2009 r. Powód uzasadniał żądanie w zakresie utraconych zarobków powołując się na umowę o pracę w klinice (...) sp. z o.o. Zgodnie z treścią umowy, z tytułu stosunku zatrudnienia we wskazanej klinice powód miał otrzymywać comiesięczne wynagrodzenie w wysokości 14.000 zł brutto, co w przeliczeniu dawało kwotę 9.704,35 zł netto miesięcznie w roku 2008 i 9.821,35 zł w roku 2009. Wysokość wskazanego uposażenia pośrednio potwierdza dużą wiedzę powoda w kwestiach medycznych, jego kompetencję. W klinice (...) sp. z o.o. powód był jedynym lekarzem. Treść załączonego do pozwu zaświadczenia (...) z 2009 r. wskazuje, że powód pobierał zasiłek chorobowy w okresie od dnia 29.08.2008 do dnia 24.02.2009 r., by następnie od dnia 25.02.2009 r. pobierać świadczenie rehabilitacyjne. Świadczenie rehabilitacyjne zostało przyznane powodowi do dnia 22.10.2009 r. Po tym okresie powód przebywał na urlopie bezpłatnym dla poratowania zdrowia.

W ocenie Sądu z istoty obu świadczeń wynika, że w w/w okresie powód nie mógł wykonywać żadnej pracy z której osiągnąłby jakiegokolwiek dochody.

W okresie pomiędzy 29.08.2008 r. (data wypadku), a 31.07. 2009 r. powód z (...) otrzymał tytułem zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego świadczenia w łącznej kwocie 47.534,95 zł. Gdyby w podanym okresie powód świadczył pracę na rzecz kliniki (...) sp. z o.o., uzyskałby on wynagrodzenie netto w wysokości 108.505,05 zł. Wynika to wprost z umowy o pracę zawartą przez powoda z w/w firmą. Powyższy poziom dochodów, które mógłby uzyskiwać gdyby nie doszło do wypadku należało uznać za wysoce prawdopodobny także w kontekście możliwych dodatkowych dochodów ze współpracy z niemiecką firmą (...) fur (...), a także w kontekście poziomu dochodów jakie powód osiągnął po kilku latach, w warunkach niepełnej już sprawności fizycznej, która m.in. ogranicza powoda w

możliwości wykonywania pracy fizycznej do jedynie kilku godzin dziennie (jak wynika z zeznania podatkowego w roku 2012 powód osiągnął dochód w wysokości 111.388,44zł).

Wysokość wynagrodzenia, jakie mógłby osiągnąć powód została przez niego obliczona niewadliwie w następujący sposób:

-29.08.2008 r. – 31.08.2008 r.: 313,04 zł wynagrodzenia netto dziennie (miesięczne wynagrodzenie netto wynosiło 9,704,35 zł) x 3 dni = 939,13 zł,

-1.09.2008 r. – 31.12.2008 r.: 4 miesiące x 9.704,35 zł miesięcznego wynagrodzenia netto = 38.817,40 zł,

-1.01.2009 r. – 31.07.2009 r.: 7 miesięcy x 9.821,35 zł miesięcznego wynagrodzenia netto = 68.749,45 zł.

Z tego wyliczenia wynika, że utracony zarobek okresie w jakim wyrównania domaga się powód wynosi 60.970 zł.

Mając to na względzie Sąd ostatecznie uwzględnił żądanie zasądzenia odszkodowania w całości.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 § 2 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z tym przepisem ubezpieczyciel winien spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a przedłużenie tego terminu jest możliwe tylko wyjątkowo. Szkada wraz z żądaniem zapłaty zadośćuczynienia została zgłoszona przez powódkę w dniu 29.06.2009r. (dokumentacja likwidacji szkody). Tym samym od dnia 30.07.2009 r. ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu z wypłatą należnych świadczeń z tytułu zadośćuczynienia i od tej daty naliczone zostały odsetki ustawowe. Żądanie zapłaty odszkodowania za utracone dochody zgłoszone zostało natomiast pismem z dnia 19.10.2009 r., wobec czego termin 30 dniowy mijał 18.11.2009 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc obciążając nimi w całości stronę pozwaną. Na zasądzoną kwotę składają się koszty opłaty sądowej od pozwu (4.049 zł), koszty opinii biegłych (zaliczka -2.000 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (3.617 zł).

Natomiast w pkt III wyroku Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają niezapłacone koszty wynagrodzenia biegłych sądowych.